

پیام مقام معظم رهبری به **بیستمین** اجلاس سراسری نماز (در بوشهر)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

انسان، به سرشت و طبیعت خود، مشتاق و نیازمند نیایش و خشوع در برابر خداوند است که آفریننده همه نیکی ها و زیبایی ها است؛ و نماز، برآورنده این نیاز است. ادیان الهی با تشریح نماز، کام تشنه فطرت انسان را سیراب می کند و او را از سرگشتگی و گمراهی در فرو نشاندن این عطش طبیعی نجات می بخشند. تکرار نماز در هر روز و شب، فرصت و نعمتی است که آدمی را از غرقه شدن در غفلت می رهاند؛ به او مجال حضور دل آگاهانه در برابر خدا می بخشد؛ جان او را صیقل می دهد و گوهر باطن او را درخشان می سازد.

ذکر و نماز و نیایش آنگاه که با سامان زندگی اجتماعی درهم می آمیزد معجزه اسلام را در آرایش منظومه احکام عبادی آن آشکار می سازد. مسجد، مظهری از این درهم آمیختگی است. نماز در مسجد و با جماعت مؤمنان، همگانی نشستن برگرد سفره ی میهمانی خداوند است، و این خود، بارش رحمت الهی را انبوه تر و دلنشین تر می سازد.

به برکت نماز، فضای مسجد نورانی و عطر آگین می گردد و سخن حق و آموزش دین و اخلاق و سیاست در آن بیش از هر جای دیگر بر دل و جان می نشیند و به زندگی فرد و جامعه، سمت و سوی خدایی می دهد. مسجد را با این نگاه باید نگریست. روح مسجد، کالبد زندگی را پر نشاط و پر انگیزه می سازد در هر جا سامان زندگی است، مسجد، مرکز و کانون اصلی است. در بنای شهر و روستا، در مدرسه و دانشگاه، در مراکز جمعیتی از بازارهای کسب و کار تا فرودگاه ها و جاده ها و پایانه های سفری و تا آسایش ها و بیمارستان ها و بوستان ها و گردشگاه ها، در همه و همه باید مسجد را همچون قطب و محور بنا نهاد.

مسجد در همه جا باید پاکیزه، زیبا و آرام بخش باشد. مدیریت محتوایی و معنوی مسجد که بر دوش روحانی مسجد است باید خردمندانه و مسئولانه، و حتی عاشقانه باشد. حوزه های علمیه برای آماده سازی روحانیانی در این طراز، وظیفه ای ذاتی و طبیعی دارند.

اگر مسجد، کیفیت شایسته خود را بیابد، هزینه های مادی و معنوی بسیاری از دوش جامعه و مردم و مسئولان برداشته خواهد داشت. به امید آن روز، و با سلام بر حضرت بقیه الله ارواحنا فدا

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

سید علی خامنه ای

نوزدهم مهرماه 1390